

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Tak til hr. Ove Fich for et klart og præcist svar vedrørende EU som atomvåbenmagt. Det vil Socialdemokratiet ikke acceptere. Tak for det.

Så vil jeg gentage mit spørgsmål vedrørende fru Charlotte Antonsens melding: Når de emner, som berører de danske undtagelser, kommer til diskussion på regeringskonferencen, skal regeringen så have mandat til at bevæge sig væk fra undtagelserne, som fru Charlotte Antonsen ønsker det? Eller skal regeringen sige, at der ikke bliver rokket ved undtagelserne? Jeg håber, vi kan være enige om, at det er det helt afgørende spørgsmål, og derfor vil jeg opfordre meget til, at hr. Ove Fich besvarer det.

Jeg skal til gengæld give hr. Ove Fich et svar, som han har efterlyst et par gange, nemlig på spørgsmålet: Vil Enhedslisten ratificere en tiltrædelsestraktat, hvis f.eks. Polen ønsker at tiltræde Unionen? Vi har sagt, at det vil vi gøre på to betingelser: For det første, at det polske folk ved en folkeafstemning har sagt ja; og for det andet, at man i ratifikationstraktaten ikke sammenkæder det spørgsmål med andre ting, der bygger unionsmagten op. Det har vi sagt ganske klart, det har jeg sagt utallige gange til hr. Ove Fich, og jeg skal blive ved med at sige det til hr. Ove Fich, hver gang han spørger.

Og jeg vil ydermere spørge hr. Ove Fich: Hvis problemet for Socialdemokratiet i forbindelse med Enhedslistens dagsordensforslag er spørgsmålet om traktatfæstelsen af undtagelserne, betyder det så, at man reelt er enig i de to andre punkter – at undtagelserne ikke må fraviges under regeringskonferencen og i resultatet af regeringskonferencen – og gerne vil være med til at fastslå i en dagsorden, at landet ligger sådan? Så kan Enhedslisten, SF og regeringspartierne nemlig godt lave en dagsorden sammen. Det vil absolut kunne lade sig gøre, så jeg vil gerne høre, om det er en mulighed.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Fru Elisabeth Arnold undrer sig over, at jeg taler så meget om undtagelserne i dag. Det gør jeg bl.a., fordi de rent faktisk er på dagsordenen i dag, men jeg nævnte også udvidelsen i min ordførertale, fordi det er klart for Venstre, at de traktatændringer, som skal til, for at vi kan udvide EU med de øst- og centraleuropæiske lande samt Baltikum, naturligvis også er meget vigtige for Europa og for Danmark. Så selvfølgelig

vil vi ikke stemme nej til, at Øst- og Centraleuropa skal med.

Til gengæld undrer det mig, at hr. Keld Albrechtsen siger, at han nok vil stemme ja til Polens optagelse, for hr. Keld Albrechtsen har jo prøvet at skulle tage stilling til nye ansøgerlande, der har haft folkeafstemninger, nemlig Sverige, Finland og Østrig. Der var folkeafstemninger i alle tre lande, men da sagen kom op her i Tinget, og vi skulle tage stilling til at udvide EU med EFTA-landene, sagde hr. Keld Albrechtsen nej, selv om befolkningerne i de pågældende lande havde sagt ja.

Jeg skal sige til hr. Thulesen Dahl, at jeg ikke mener, at EU-sagen egner sig til den tipskuponidé, hvor man skal krydse af, hvad man kan lide, og hvad man ikke kan lide. Jeg tror, vi kan fremme en dansk debat ved, at partierne hver især spiller med åbne kort, for så får vi en åben debat med befolkningen, og så behøver vi ikke, som det blev sagt, hele tiden bare tale om ja og nej.

Formanden:

Så er det hr. Kent Kirk som ordfører, og hr. Keld Albrechtsen er skrevet op til en kort bemærkning bagefter.

Kent Kirk (KF):

Jeg har ondt af udenrigsministeren, for hvis han skal forklare ude i Europa, hvad det er for en debat, vi har her i Folketinget, tror jeg, man vil tage sig til hovedet. Hvis man i Prag, Warszawa og Budapest lyttede til det, der siges her, ville man sige: Jamen det kan da ikke være rigtigt, at den danske befolknings repræsentanter på tinge kan føre en sådan debat om Europas udvikling. Det kan da ikke være rigtigt!

Den opgave, vi står over for, og som hr. Ove Fich var inde på i begyndelsen af sit indlæg, er jo at forberede det europæiske samarbejde, så vi kan få de øst- og centraleuropæiske og de baltiske lande med, og så må vi da forholde os til de problemstillinger, der opstår, i stedet for at lade debatten køre på et sognerådsniveau, der er navlebeskuende og slet ikke berører de emner, som hele den europæiske befolkning i virkeligheden burde være optaget af. Så jeg har virkelig ondt af udenrigsministeren, hvis han skulle blive mødt med spørgsmål om, hvordan debatten i det danske Folketing om den europæiske udvikling foregår.

Man kunne egentlig gøre denne forespørgsel meget kort, for udenrigsministeren har jo sagt,